

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.445/2023/22.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. október 25. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntett kísérlete és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2023. május 11. napján kihirdetett 20.B.13/2021/82. számú ítéletét jelen eljárásban érintett Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokon eljáró Miskolci Törvényszék a 20.B.13/2021/82. számú ítéletével I. r. vádlottat testi sértés büntettének kísérlete [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat], míg Terhelt2 II. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat] és garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont] miatt mondta ki bűnösnek. I. r. vádlottat, mint visszaesőt 1 év 4 hónap szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésül 1 év közügyektől eltiltásra, míg Terhelt2 II. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztés büntetésre ítélte. A törvényszék mindkét vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetésből I. r. vádlott a büntetés háromnegyed részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, míg Terhelt2 II. r. vádlott esetében akként rendelkezett, hogy a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén a szabadságvesztés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. I. r. vádlott tekintetében elrendelte a Miskolci Járásbíróság 15.Fk.2771/2017/7. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtását, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] Az ítélet ellen törvényes határidőn belül az ügyészség I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak terhére, büntetésük súlyosítása végett, míg I. r. vádlott kirendelt védője a büntetés enyhítése érdekében fellebbeztek. Terhelt2 II. r. vádlott és védője az ítélet kihirdetését követően tudomásul vették azt.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.241/2023/2. számú átiratában a vádlottak terhére szóló fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy az ügyben az úgynevezett

korlátozott felülbírálat szabályai érvényesülnek. Az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, így a másodfokú bíróság nem vizsgálhatja, a tényálláshoz kötöttség teljes.

[4] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket feltárta, de nem megfelelően értékelte azokat. Mindkét vádlott esetében enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki a büntetést, azonban ennek kellő indokát nem adta meg. Az elsőfokú ítéletben írtakról eltérően jelentős számú és súlyú enyhítő körülmény nem áll fenn és még a vádlottak javára szolgáló időmúlás jelentőségét is csökkenti az a körülmény, hogy időközben őket újból elítélték. Nem tulajdonított kellő jelentőséget a vádlottak büntetett előéletének, így annak, hogy I. r. vádlott visszaeső, és hogy vele szemben korábban alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt valósította meg a tettet. Helyesen ítélte meg ugyanakkor, hogy az ügyben bűnsegédként közreműködő Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés próbaidőre elhalasztható, azonban sem a szabadságvesztés tartamát, sem annak próbaidejét nem határozta meg megfelelően. Ilyen körülmények között indítványozta, hogy az ítéltábla tanácsulésen eljárva mindkét vádlott szabadságvesztés büntetését súlyosítsa, továbbá I. r. vádlott esetében hosszabb tartamú közügyek gyakorlásától eltiltás mellékbüntetést, míg Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú próbaidőt alkalmazzon.

[5] I. r. vádlott védője a 2023. július 29. napján kelt előkészítő iratában az I. r. vádlottra kirótt büntetést eltúlzottnak találta, ezért a jelentős időmúlásra, a cselekmény kísérleti szakban maradására, a kiskorú gyermekek eltartására, I. r. vádlott ténybeli beismerő vallomására figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[6] I. r. vádlott az ítéltáblához 2023. augusztus 15., továbbá 2023. október 24. napján érkezett beadványaiban nyilvános ülés kitűzését, illetve az ügyben méltányos, enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[7] I. r. vádlott indítványára figyelemmel a Debreceni Ítéltábla a Bf.II.445/2023/21. számú végzésével az ügyet EI. r. vádlott tekintetében elkülönítette, és a vádlottra távmeghallgatásos nyilvános ülés kitűzéséről intézkedett, míg Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése szerint tanácsulésen bírálta felül, mert bár a vádlott terhére jelentettek be fellebbezést, azonban az kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontján alapult és az ügyben nyilvános ülés vagy tárgyalás tartását sem az ügyész, sem Terhelt2 II. r. vádlott, illetve védője nem indítványozta.

[8] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen benyújtott perorvoslatok kizárólag a büntetés kiszabását sérelmezték, azokat a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, ezért az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül a mértékes fellebbezés szabályai szerint. E szabályokba beletartozik, hogy a Be. 590. § (5) bekezdése meghatározza mindazon vizsgálandó kérdések körét, amelyet a szankciós fellebbezésnél is a másodfokú bíróság feladataként meghatároz. Így vizsgálni kell részben az eljárási szabályok megtartását, az elsőfokú ítélet bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését akkor, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, és ellenőrizni kell a bűncselekmény minősítését is. Mindezekon kívül a másodfokú bíróság hivatalból dönthet a Be. 590. § (7) bekezdése alapján az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[9] A Be. 590. § (5) bekezdés a) pontja alapján az eljárási szabályok megtartásának felülvizsgálata körében az ítéltábla azt állapította meg, hogy a Miskolci Törvényszék eljárási szabályt nem sértett, a bizonyítási eljárása során a szabályokat megtartotta, így sem a Be. 607. § (1) bekezdése, sem a 608. § (1) bekezdése, sem pedig a 609. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezési okot nem valósított meg.

[10] A mértékes fellebbezésnél az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás rögzül, annak felülbírálatára lehetőség jelen ügyben nem volt, még akkor sem, ha a terheltek védekezése szerint valójában nem az történt, amit az elsőfokú bíróság tényállásában megállapított. Figyelemmel arra, hogy a fellebbezések már kizárólag az alkalmazott szankciók elleni fellebbezések voltak, ezért a tényállást annyiban kellett az ítéltáblának megvizsgálni, hogy abból következik-e a terheltek bűnössége [Be. 590. § (5) bekezdés b) pont]. Az ítéltábla azt állapította meg, hogy a Miskolci Törvényszék ítéletének történeti tényállásából fel sem merülhet a vádlottak felmentésének vagy velük szemben az eljárás megszüntetésének a lehetősége, így a bűnösség megállapítására tett első bírói rendelkezés minden tekintetben törvényes.

[11] Helyes a cselekmény büntető törvénykönyv szerinti minősítése is. I. r. vádlott szándéka a sértett bántalmazásakor, ha nem is az életének kioltására, de legalább testi sértés okozására irányult és az általa alkalmazott eszköz, a célzott testtájk, illetve az erőhatás nagysága alapján alkalmas volt életveszélyes sérülés előidézésére. A keletkezettnél súlyosabb eredmény elmaradása döntően a sértett védekező magatartásának volt köszönhető. E cselekményhez Terhelt2 II. r. vádlott segítséget nyújtott, illetve vonatkozásában helyes a garázdaság büntetnének megállapítása is.

[12] Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében a büntetés kiszabásának súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

[13] A Miskolci Törvényszék, de a fellebbviteli főügyészség is helyesen hivatkozott arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott esetében a halmazati szabályok alapján a kiszabható tételkeret 2 évtől nem egész 11 évig terjed, így a büntetés középmértéke 6 év 6 hónap. Ehhez képest valóban méltányos tartamban határozta meg az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott büntetését, amikor vele szemben 1 év szabadságvesztés büntetést szabott ki, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megjegyzendő, hogy a vádhatóság büntetés kiszabási indítványa is felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására irányult, sőt, a fellebbviteli főügyészség fellebbezése is ezt célozza. A vádhatóság a büntetése súlyosbítását kizárólag azért kéri, mert a büntetési célok álláspontja szerint hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabásával és hosszabb tartamú próbaidővel érhetők el. Ehhez képest az ítéltábla kifejezetten Terhelt2 II. r. vádlott esetében azt állapította meg, hogy a vele szemben alkalmazott szankció eltúlzottan enyhének nem tekinthető. A vádlottak magatartása között meghatározó különbség az, hogy a súlyosabb büntetés kiszabását lehetővé tevő élet, testi épség elleni cselekményt II. r. vádlott bűnsegédként valósította meg, és az időmúlás, valamint a kiskorú gyermekek eltartásáról való gondoskodás sem indokolta Terhelt2 II. r. vádlott büntetésének súlyosbítását. A próbaidő 3 évben történő meghatározása súlytalannak ugyancsak nem tekinthető, annak jelentős súlyosítására nem volt szükség.

[14] Terhelt2 II. r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának, az esetleges feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének meghatározása, továbbá az ítéletnek a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség fizetéséről szóló rendelkezései minden tekintetben törvényesek, ezért az ítéltábla azt a Be. 604. § (1) bekezdés a) és 605. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtaknak megfelelően helyben hagyta.

[15] A jelen végzés elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2023. október 25.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 20.B.13/2021/82. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.445/2023/22. számú másodfokú határozata által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. október 25.

Dr. Elek Balázs sk.
tanácselnök